

РЕШЕНИЕ

№ 4572

гр. София, 07.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 57 състав,
в публично заседание на 09.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Людмила Коева

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **2189** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 83, ал. 5 и ал.6 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия (ЗОБВВПИ).

Образувано е по жалба на Т. Я. К., ЕГН: [ЕГН], с адрес в [населено място], чрез адв.С. С., срещу отказ за издаване на разрешение за придобиване на дългоцевно огнестрелно оръжие изх.№УРИ 230000-2087/ 07.02.2023 г. на Началника на 06 РУ-СДВР.

В жалбата се посочва, че отказа е неоснователен и незаконосъобразен, издаден в нарушение на материалния закон. Моли съда да отмени постановения отказ и да върне преписката за ново произнасяне на административния орган..

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Б., който поддържа жалбата на посочените в нея основания. Посочва, че притежава членска карта в Национално ловно-рибарско сдружение „Съюз на ловците и риболовците в България“ и ловен билет. Представя като доказателство Определение от 29.09.2021 г. на СРС, НО, 6 състав по НЧД №7419/2021г., от което е видно, че е реабилитиран на осн.чл.87 от НК, както и удостоверение от НСлС, видно от което срещу него не са образувани и няма неприключили наказателни производства. Претендира разноски.

Ответникът – началникът на 06 РУ при СДВР, не се явява, като се представлява от юрисконсулт А., която оспорва жалбата, а в позиция по същество и в представени писмени бележки поддържа, че жалбоподателят не е доказал наличието на основателна причина за издаване на исканото разрешение за придобиване на

огнестрелно оръжие, поради което и постановения акт на началника на Об РУ при СДВР е законосъобразен. Твърди, че посочването, че оръжието е необходимо за ловни цели не е достатъчно да се обоснове наличието на основателна причина за придобиването му. Представя доказателства за компетентност на органа, издал оспорения акт. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди изложените в жалбата доводи и прецени събраните по делото доказателства, установи от фактическа страна следното:

Жалбоподателят Т. Я. К. е подал заявление по образец с вх. № 142400-4933/2022 г. по описа на Об РУ - СДВР (л.31), в което е поискал да му бъде издадено разрешение за придобиване на дългоцевно огнестрелно оръжие. В заявлението собственооръчно жалбоподателят посочил, че оръжието му е необходимо за ловни цели, като посочва че изпълнява задълженията на „ръководител на лова“. Към заявлението са приложени свидетелство за съдимост, медицинско удостоверение от лекар психиатър, удостоверение от Национална следствена служба, че срещу заявителя няма данни за обвинения по неприключили наказателни производства, копие от лична карта, членска карта, издадена от Национално ловно-рибарско сдружение „Съюз на ловците и риболовците в България“, Билет за лов на Изпълнителна агенция по горите, ДГС С., издаден на 18.12.2017г., заверен за 2017г., 2018г., 2019г., 2021 г. и 2022 г. (л.37).

Във връзка с подаденото заявление е изготвена Докладна записка от началник група КОС до Началника на Об РУ СДВР с № 230р-52113/19.12.2022 /л.30/. От същата е видно, че след извършените проверки е установено, че лицето има криминалистическа регистрация от 26.11.2007 г.-упр.на МПС с над 1,2 на хиляда,от 02.12.2011 г. – за хулиганство, от 10.05.2012 г. – за длъжностно присвояване, от 01.04.2013 г. –за престъпление по чл.150 НК, съдебно дело от 14.01.2008 г. на РС-Радомир и съдебно дело от 11.04.2018 г. по описа на СРС.

В тази връзка на 09.01.2023 г. К. е депозирал възражения и допълнителни мотиви по отношение на искането си за издаване на разрешение за придобиване на дългоцевно огнестрелно оръжие.

След комплектуване на преписката по подаденото заявление е изготвена Докладна записка от началник група КОС до Началника на Об РУ СДВР с № 230р-2399/17.01.2023 /л.25/. В нея е посочено, че е извършено проучване на Т. Я. К. и е установено , че лицето е осъждано на осн.чл.144, ал.1 НК с наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от осем месеца и два дни, както и че има множество криминалистически регистрации, вкл. и по чл.150 от НК.

След като се запознал и обсъдил възраженията на лицето, на 07.02.2023 г. началникът на Об РУ СДВР е издал оспорения акт, с който е отказал да издаде исканото разрешение за придобиване на дългоцевно огнестрелно оръжие с изх. № УРИ 230000-2087/ 07.02.2023 г. Отказът е издаден на основание чл. 58, ал.1,т.10 от ЗОБВВПИ и е мотивиран с това, че Т. Я. К. не е посочил сериозна, уважителна и основателна причина, която по несъмнен начин да обосновава искането му за придобиването на оръжието.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срок, срещу подлежащ на оспорване административен акт и тъй като изхожда от лице, което е адресат и пряко засегнато от оспорения отказ, подадена е в срок, е допустима, а по същество е основателна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентния съгласно чл.50, ал.3 от

ЗОВВВПИ орган – началникът на РУ на МВР по постоянния адрес на лицето и в изискуемата съгласно чл. 59, ал.2 писмена форма. Спазени са и административнопроизводствените правила.

Оспореният акт е материално незаконосъобразен.

Съгласно чл.58, ал.1 от ЗОВВВПИ разрешения за придобиване и/или съхранение на взривни вещества и пиротехнически изделия, разрешения за придобиване, съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях не се издават на лице: 1. което не е навършило 18 години; 1а. което няма завършено основно образование - когато то кандидатства за издаване на разрешение за придобиване; 2. което е осъждано за умишлено престъпление от общ характер или срещу него има обвинение за такова престъпление; за български граждани тези обстоятелства се проверяват служебно; 3. за което е получено уведомление по чл. 182, ал. 2, т. 2 или по чл. 221, ал. 6 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс; 4. което страда от психическо разстройство; 5. което през последните три години задължително е настанявано в лечебни заведения по глава пета, раздел II от Закона за здравето или е лекувано за употреба на наркотични вещества; 8. спрямо което през последните три години са налагани мерки за защита по Закона за защита от домашното насилие; 9. което не е преминало курс за безопасно боравене с огнестрелно оръжие, в случаите когато то кандидатства за издаване на разрешения за носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях; 10. което няма основателна причина - самоотбрана, ловни цели, спортни цели, учебни цели, културни цели, колекциониране и оръжейна сбирка, която по несъмнен начин обосновава издаването на разрешение.

Съгласно чл. 76, ал. 3 ЗОВВВПИ в заявленията за получаване на разрешение за придобиване на огнестрелни оръжия се посочва: 1. начин на придобиване; 2. име и адрес на наследодателя или прехвърлителя; 3. основателна причина за издаване на разрешението в случаите на дарение, закупуване и замяна; 4. видът и количеството огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях. Съобразно чл. 77, ал. 2 ЗОВВВПИ физически лица, кандидатстващи за разрешение за придобиване на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях за ловни цели, освен документите по чл. 76, ал. 3, 4 и 7 представят и заверен билет за лов съгласно Закона за лова и опазване на дивеча.

В случая административният орган е посочил като правно основание за отказа чл.58, ал.1,т.10 ЗОВВВПИ, т.е. поради липса на основателна причина за исканото разрешение.

Този извод на административния орган съдът приема за необоснован.

Анализа на разпоредбата на чл.58, ал.1, т.10 ЗОВВВПИ сочи, че законът приема всяка от примерно посочените в разпоредбата причини - самоотбрана, ловни цели, спортни цели, учебни цели, културни цели, колекциониране и оръжейна сбирка, като основателна, но тя следва да бъде обоснована по несъмнен начин, т.е. заявителят следва да докаже съществуването на факти и обстоятелства, които да сочат, че такава причина действително е налице. В случая жалбоподателят е посочил в заявлението, че разрешението му е необходимо за придобиване на ловно оръжие и за ловни цели.

Видно от съдържащите се в административната преписка доказателства, безспорно е установено, че Т. К. е член на Съюза на ловците и риболовците в България, като притежава ловен билет, заверен за 2022 г., а съгласно приложеното на л.18 от делото удостоверение, същият осъществява функцията на „ръководител на лова“. Лицето не страда от психическо разстройство, срещу него не са образувани и няма неприключили наказателни производства. Всички тези доказателства убедително

сочат наличие на декларираната от жалбоподателя причина, а именно, че разрешението се иска за ловни цели. Административният орган неправилно е счел, че Т. К. не е посочил и не е обосновал основателна, уважителна причина за исканото разрешение за придобиване на ловно оръжие, тъй като такава е заявена от лицето и за нея то е представило надлежни доказателства.

С оглед на изложеното, не е налице соченото от ответника основание по чл.58, ал.1, т.10 от ЗОБВВПИ за отказ за издаване на разрешението, поради което оспореният акт се явява незаконосъобразен, поради противоречие с материалния закон. Тъй като административният орган е отменил акта само на това основание, без да се е произнесъл по наличието на останалите предпоставки, респ. пречки за издаването на разрешението, оспореният акт следва да бъде отменен и преписката да се върне на органа съгласно чл. 173, ал. 1 АПК за ново произнасяне по заявлението, след цялостна преценка относно изпълнението на изискванията за издаване на разрешение за придобиване на ловно оръжие съгласно чл.83, ал.1 от ЗОБВВПИ.

При този изход на делото в полза на жалбоподателя, съгласно чл. 143, ал. 4 от АПК, следва да бъдат присъдени 10 лева държавна такса и 1200 лева уговорено възнаграждение за адвокатска защита, или общо 1210 лева, които да се заплатят от юридическото лице, в структурата на което е административният орган, издател на незаконосъобразния административен акт.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ и чл.173, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 57 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалбата на Т. Я. К., ЕГН: [ЕГН], с адрес в [населено място], чрез адв.С. С., отказ за издаване на разрешение за придобиване на дългоцебно огнестрелно оръжие изх.№УРИ 230000-2087/ 07.02.2023 г. на Началника на 06 РУ-СДВР.

ВРЪЩА преписката на началника на 06 РУ - СДВР за ново произнасяне по заявление с № № 142400-4933/2022 г., подадено от Т. Я. К., съобразно указанията по тълкуване и прилагане на закона, изложени в мотивите на решението.

ОСЪЖДА 06 РУ - СДВР да заплати на Т. Я. К. от [населено място], , направените в производството разноски в размер на 1210 (хиляда двеста и десет) лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщаването на страните за неговото изготвяне.

СЪДИЯ: